

هدية
HÄDIYAH

— Kelionių —
etiketas ir
taisyklės

Lietuvių

ليتواني

Kelionių etiketas ir taisyklės

Šlovė Allahui, Pasaulių Viešpačiui, taika ir ramybė mūsų Pranašui Muchammedui ir visai jo šeimai bei kompanjonams.

Taigi:

Tai glaustas traktatas apie kelionių etiką ir taisykles, kuriame stengėmės paaiškinti daugumą dalykų, kurių gali prireikti keliautojui.

Mes prašome Visagalio Allaho padaryti tai nuoširdžiu Jo Kilniajam veidui ir suteikti iš to naudos visiems musulmonams.

Mokslinis komitetas prie Islamo turinio paslaugų teikimo įvairiomis kalbomis asociacijos

Tas, kuris keliauja hadžą ar kitas garbinimo formas atlikti, turėtų atkreipti dėmesį į šiuos dalykus:

1

Reikėtų atlikti istikhara malda (prašyti Visagalio Allaho vadovavimo) dėl kelionės laiko, priemonių, kompanjono ir kelio krypties, jei yra keli maršrutai.

Taip pat derėtų pasitarti su išmanančiais ir teisiais žmonėmis šiais klausimais.

Kalbant apie hadžą ir umrą, jos neabejotinai yra geros veiklos. Istikhara atlikimo būdas – atlikti du rakatus ir po to melstis taip, kaip perdavė Pranašas (ramybė ir Allaho palaima jam).

2

Pilgrimai ir tie, kurie atlieka umrą, turi siekti, kad jų hadžas ir umra būtų skirti Visagalio Allaho malonei ir artumui pelnyti.

Jie turėtų saugotis siekio gauti pasaulietinės naudos, puikavimosi, reputacijos ar garbės troškimo, nes tai gali lemti jų veiksmų negaliojimą ir nepriėmimą.

Visagalis Allahas sakė:

﴿قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَهٌُ وَاحِدٌ فَمَن كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا﴾

{Sakyk: „Aš esu tik žmogus kaip ir jūs. Man buvo apreikšta, kad jūsų Dievas yra Vienas Dievas, t. y. Allahas. Taigi kas tikisi Susitikimo su savo Viešpačiu, lai daro teisingus darbus ir nepriskiria partnerių garbinime savo Viešpačiui.“} [Koranas, sūra „Ola“ 18:110].

Taip pat sakė Kudsi hadise:

«أَنَا أَغْنَى الشُّرَكَاءِ عَنِ الشُّرْكِ، مَنْ عَمِلَ عَمَلًا أَشْرَكَ فِيهِ مَعِيَ غَيْرِي تَرَكَتُهُ وَشُرْكُهُ».

„Aš esu Tas, kuriam nereikalingi partneriai garbinime. Kas atlieka darbą ir priskiria Man bendrininkus, tą palieku jo politeizmui.“⁽¹⁾

(1) Perdavė Muslim, Nr. (2985).

3

Pilgrimai ir tie, kurie atlieka umrą, privalo išmanyti umros ir hadžo taisykles bei kelionės nuostatas prieš išvykdami, kad neapleistų pareigos ar neįpultų į draudžiamus dalykus.

Pranašas (ramybė ir Allaho palaima jam) sakė:

«مَنْ يُرِدُ اللَّهَ بِهِ خَيْرًا يُفَقِّهْهُ فِي الدِّينِ».

„Kai Allahas nori kam nors gero, Jis suteikia jam religijos supratimą.“⁽²⁾

4

Pilgrimai ar tie, kurie atlieka umrą, privalo rinktis teisėtai uždirbtus pinigus savo hadžui ir umrui, nes Visagalis Allahas yra Geras ir priima tik tai, kas gera,

o neteisėti pinigai tampa priežastimi, dėl kurios maldavimai lieka neatsakyti.

5

Taip pat turi atgailauti už visas nuodėmes ir nepaklusnumo veiksmus.

Jei kas nors yra nuskriaudęs kitus, jis privalo grąžinti tai, kas priklauso jiems, ir išsivaduoti nuo atsakomybės, nesvarbu, ar tai susiję su garbe, turtu ar kitais dalykais.

6

Keliautojui pageidautina parašyti savo testamentą, išsamiai nurodant teises, kurios jam priklauso, ir tas, kurias jis turi įvykdyti.

Pranašas (ramybė ir Allaho palaima jam) sakė:

«مَا حَقُّ امْرِئٍ مُسْلِمٍ لَهُ شَيْءٌ يُوصِي فِيهِ بَيْتٌ لِيَتْلِيَنَّ إِلَّا وَوَصِيَّتُهُ مَكْتُوبَةٌ عِنْدَهُ»

„Musulmonui, kuris turi ką palikti testamentu, nevalia praleisti dviejų naktų neturint parašyto testamentu su savimi.“⁽³⁾

(2) Perdavė Al-Bukhari, Nr. (2738), ir Muslim, Nr. (1627).

(3) Perdavė Abu Davud, Nr. (4833).

Jis privalo turėti liudytojus, sumokėti savo skolas ir gražinti patikėtus daiktus jų savininkams arba gauti jų leidimą juos pasilikti.

7

Keliautojui pageidautina stengtis pasirinkti teisų palydovą ir užtikrinti, kad jis būtų tarp religinių žinių siekiančiųjų, nes tai yra viena iš sėkmės priežasčių ir padeda išvengti klaidų kelionėje,

hadže ir umroje. Pranašas sakė:

«الرَّجُلُ عَلَى دِينِ خَلِيلِهِ، فَلْيَنْظُرْ أَحَدُكُمْ مَنْ يُخَالِلُ»؛

„Žmogus seka savo artimo draugo tikėjimu (t. y. elgesiu ir manieromis). Taigi kiekvienas iš jūsų turėtų atidžiai apsvarstyti, ką jis laiko savo artimu draugu.“⁽⁴⁾

Pranašas (ramybė ir Allaho palaima jam) sakė:

«لَا تُصَاحِبْ إِلَّا مُؤْمِنًا، وَلَا يَأْكُلْ طَعَامَكَ إِلَّا تَقِيٌّ».

„Draugauk tik su tikinčiaisiais, ir tegul niekas nevalgo iš tavo maisto, išskyrus padorų žmogų.“⁽⁵⁾

(4) Perdavė Abu Davud, Nr. (4832), ir At-Tirmizi, Nr. (2395).

(5) Perdavė At-Tabarani, Nr. (823).

Keliautojui pageidautina atsisveikinti su šeima, giminėmis, kaimynais ir draugais.

8

Pranašas sakė:

«مَنْ أَرَادَ أَنْ يُسَافِرَ فَلْيَقُلْ لِمَنْ يُخَلِّفُ: أَسْتَوْدِعُكُمْ اللَّهَ الَّذِي لَا يُضِيعُ وَدَائِعَهُ»

„Tas, kuris ketina išvykti į kelionę, turėtų pasakyti tiems, kuriuos palieka: Aš patikiu jus Allahui, kuris nepraranda to, kas Jam patikėta.“⁽⁶⁾

Pranašas atsisveikindavo su savo kompanjonais, kai kuris nors iš jų ketindavo keliauti, sakydamas:

«أَسْتَوْدِعُ اللَّهَ دِينَكَ وَأَمَانَتَكَ وَخَوَاتِيمَ عَمَلِكَ»

„Aš patikiu Allahui tavo religiją, pasitikėjimą ir paskutinius tavo darbus.“⁽⁷⁾

Ir Pranašas sakydavo tiems keliautojams, kurie prašydavo jo patarimo:

«رَزَوَكَ اللَّهُ التَّقْوَى، وَغَفَرَ ذَنْبَكَ، وَيَسَّرَ لَكَ الْخَيْرَ حَيْثُ مَا كُنْتَ»

„Tegul Allahas apdovanoja tave paklusnumu Jam ir atleidžia tavo nuodėmes bei palengvina tau viską, kur bebūtum.“⁽⁸⁾

Vienas vyras atėjo pas Pranašą (ramybė ir Allaho palaima jam), ketindamas vykti į kelionę, ir sakė:

(6) Perdavė Ahmed „Musnad“ rinkinyje, Nr. (4524).

(7) Perdavė At-Tirmizi, Nr. (3444).

(8) Perdavė Ahmed „Musnad“ rinkinyje, Nr. (9724).

„O Allaho Pasiuntiny, patark man.“ Jis atsakė:

«أَوْصِيكَ بِتَقْوَى اللَّهِ، وَالتَّكْبِيرِ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ» فَلَمَّا مَضَى قَالَ: «اللَّهُمَّ ارْزُوقْهُ الْأَرْضَ، وَهَوِّنْ عَلَيْهِ السَّفَرَ».

„Aš patariu tau bijoti Allaho ir sakyti ‘Allahu akbar’ (Allahas yra Didžiausias) kiekvienoje aukštoje vietoje.“ Kai jis iškeliavo, Pranašas sakė: „O Allahe, padaryk kad žemė (atstumas) jam sumažėtų ir kelionė būtų lengva.“⁽⁹⁾.

9

Nereikėtų su savimi imti varpelio, muzikos instrumentų ar šuns į kelionę,

nes Abu Huraira (tebūnie Allahas juo patenkintas) pranešė, kad Pasiuntinys (ramybė ir Allaho palaima jam) sakė:

«لَا تَصْحَبُ الْمَلَأَةَ رُفْقَةً فِيهَا كَلْبٌ وَلَا جَرَسٌ».

„Angelai nelydi grupės keliautojų, kurie su savimi turi šunį ar varpelį.“⁽¹⁰⁾.

(9) Perdavė Muslim, Nr. (2113).

(10) Perdavė Al-Bukhari, Nr. (2593), ir Muslim, Nr. (2770).

10

Jei vyras ketina keliauti su viena iš savo žmonų, jei turi daugiau nei vieną, jis turėtų mesti burtus tarp jų. Žmona, ant kurios krenta burtas, jį lydės,

kaip pranešė Aiša (tebūnie Allahas ja patenkintas), kuri sakė:

«كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِذَا أَرَادَ سَفَرًا أَفْرَعَ بَيْنَ نِسَائِهِ، فَأَيُّهُنَّ خَرَجَ سَهْمُهَا خَرَجَ بِهَا مَعَهُ».

„Pranašas (ramybė ir Allaho palaima jam) prieš kelionę mesdavo burtus tarp savo žmonų, ir ta, ant kurios krisdavo burtas, lydėdavo jį kelionėje.“⁽¹¹⁾

11

Pageidautina pradėti kelionę ketvirtadienį anksti ryto, jei tai patogu, laikantis Pranašo praktikos.

Kab Ibn Malik (tebūnie Allahas juo patenkintas) sakė:

«لَقَلَّمَا كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَخْرُجُ إِذَا خَرَجَ فِي سَفَرٍ إِلَّا يَوْمَ الْخَمِيسِ».

„Retai kada Allaho Pasiuntinys, ramybė ir Allaho palaima jam, leisdavosi į kelionę ne ketvirtadieniais.“⁽¹²⁾

12

Pageidautina išeinant iš namų, tiek keliaujant, tiek kasdieniame gyvenime,

sakyti šią dua:

(11) Perdavė Al-Bukhari, Nr. (2949).

(12) Perdavė Abu Davud, Nr. (5094).

«بِسْمِ اللَّهِ، تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَضِلَّ أَوْ أُضَلَّ، أَوْ أَزِلَّ أَوْ أُزَلَ، أَوْ أَجْهَلَ أَوْ يُجْهَلَ عَلَيَّ». ⁽¹³⁾

„pasikliauju Allahu ir nėra jokios jėgos ar stiprybės, išskyrus Allahą. O Allah, aš ieškau prieglobsčio pas Tave nuo paklydimo, suklupimo, engimo ir nuo nemokšiško elgesio.“⁽¹³⁾

Keliautojui pageidautina pasakyti kelionės duą,

13

kai jis įsikopia į savo transporto priemonę, nesvarbu, ar tai būtų gyvūnas, automobilis, lėktuvas ar bet kokia kita transporto priemonė, sakant:

«اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ ثُمَّ يَقُولُ: {مُبِحَّانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ وَإِنَّا إِلَى رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ} [الزخرف: ١٤] اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ فِي سَفَرِنَا هَذَا الْبِرَّ وَالتَّقْوَى، وَمِنَ الْعَمَلِ مَا تَرْضَى، اللَّهُمَّ هَوِّنْ عَلَيْنَا السَّفَرَ، وَاطْوِ عَنَّا بُعْدَهُ، اللَّهُمَّ أَنْتَ الصَّاحِبُ فِي السَّفَرِ، وَالْخَلِيفَةُ فِي الْأَهْلِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ وَعَثَاءِ السَّفَرِ، وَكَآبَةِ الْمَنْظَرِ، وَسَوْءِ الْمُنْقَلَبِ فِي الْمَالِ وَالْأَهْلِ...»⁽¹⁴⁾

„Allahu akbar, Allahu akbar, Allahu akbar“ (Allahas yra Didžiausias – tris kartus) Tada sakyti: {Garbė Tam, Kuris suteikė tai mums, ir mes galėjome niekada to neturėti (savo pastangomis). Ir tikrai, pas Savo Viešpatį mes sugrįšime.} [Koranas, sūra „Auksinės puošmenos“ 43:14]. „Allahe, mes prašome Tavęs šioje mūsų kelionėje gerumo ir pamaldumo bei Tau malonių darbų. O Allahe, palengvink šią kelionę ir sumažink jos atstumą mums. O Allahe, Tu esi kelionės palydovas ir Tas, Kurio globai paliekame savo šeimą. O Allahe, aš ieškau Tavyje prieglobsčio nuo šios kelionės sunkumų⁽¹⁴⁾, nuo baisių vaizdų⁽¹⁵⁾ ir nelaimės⁽¹⁶⁾ mūsų turtui ir šeimai.“⁽¹⁷⁾

(13) Uasa as-safar - kelionės sunkumai. Iš „Al-Ifsah An Maani As-Sihah“ knygos (4/284).

(14) Kaabat al-manzar - bjaurus vaizdas ir liūdesys. Iš „Al-Ifsah An Maani As-Sihah“ knygos (4/284).

(15) Al-Munkalab: sugrįžimas. Iš „Al-Ifsah An Maani As-Sihah“ knygos (4/284).

(16) Perdavė Ahmed „Musnad“ rinkinyje, Nr. (6374).

(17) Perdavė Al-Bukhari, Nr. (2998).

14

Nepageidautina keliauti vienam be kompanijos,

nes Pranašas (ramybė ir Allaho palaima jam) sakė:

«لَوْ يَعْلَمُ النَّاسُ مَا فِي الْوَحْدَةِ مَا أَعْلَمُوا مَا سَارَ رَاكِبٌ بِلَيْلٍ وَحْدَهُ».

„Jei žmonės žinotų tai, ką aš
žinau apie pavojų būti vienam,
nė vienas žmogus nekeliautų
vienas naktį.“⁽¹⁸⁾

(18) Perdavė Abu Davud, Nr. (2608).

“

15

Keliautojai turėtų paskirti vieną iš jų vadovu,

kad užtikrintų jų vienybę, skatintų tarpusavio sutarimą ir stiprintų jų siekius.

Pranašas sakė:

«إِذَا خَرَجَ ثَلَاثَةٌ فِي سَفَرٍ فَلْيُؤَمِّرُوا أَحَدَهُمْ».

„Kai trys žmonės leidžiasi į kelionę, jie turėtų paskirti vieną iš jų vadovu.“⁽¹⁹⁾

”

(19) Perdavė Ahmed „Musnad“ rinkinyje, Nr. (17736).

16

Keliautojas turėtų uoliai vykdyti Allaho Visagalio jam nustatytas pareigas ir vengti draudžiamų dalykų. Jis turėtų puoselėti kilnius papročius,

padėdamas tiems, kuriems reikia pagalbos ir paramos, perteikdamas žinias tiems, kurie jų siekia ir kuriems jų reikia, taip pat būti dosnus savo turtu, leisdamas jį savo ir savo brolių naudai bei poreikiams.

17

Jis turėtų pasiimti pakankamai pinigų ir kelionės reikmenų,

nes gali iškilti naujų poreikių ir gali pasikeisti aplinkybės.

18

Jis visada turėtų būti linksmo veido ir malonaus būdo,

stengdamasis džiuginti savo bendražygius, kad būtų gera kompanija.

19

Reikėtų žmogui būti kantriam su savo bendražygių griežtumu ir nesutikimu su jo nuomone,

elgtis su jais taip, kaip geriausia, kad būtų gerbiamas tarp jų ir vertinamas jų širdyse.

20

Pageidautina, kad keliautojai, sustoję tam tikroje vietoje,

laikytųsi kuo arčiau vieni kitų. Kai kurie Pranašo (ramybė ir Allaho palaima jam) kompanjonai kartais išsiskirstydavo po kalnų takelius ir slėnius, kai sustodavo kur nors.

Todėl Pranašas sakė:

«إِنَّ تَفَرُّقَكُمْ فِي الشُّعَابِ وَالْأَوْدِيَةِ إِنَّمَا ذَلِكُمْ مِنَ الشَّيْطَانِ»

„Jūsų išsibarstymas šiuose kalnų takeliuose ir slėniuose iš tiesų yra iš šėtono.“⁽²⁰⁾

Vėliau jie laikydavosi taip arti vieni kitų, kad jei ant jų būtų užtiestas audeklas, jis apdengtų juos visus.

21

Pageidautina, kai žmogus sustoja tam tikroje vietoje kelionėje ar bet kurioje kitoje vietoje,

išmokti šią dua, autentiškai perduotą nuo Pranašo:

(20) Perdavė Muslim, Nr. (2708).

«أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ»

„Aš ieškau prieglobsčio tobūlais Allaho žodžiais nuo blogio, kurį Jis sukūrė.“⁽²¹⁾

Jei jis tai pasakys, niekas jam nekenks, kol paliks tos vietas.

22

Pageidautina sakyti „Allahu akbar“ (Allahas yra Didžiausias) kylant į aukštas vietas ir sakyti „Subchanallah“ (Šlovė Allahui) nusileidžiant į žemas vietas ir slėnius. Džabir (tebūnie Allahas juo patenkintas) sakė:

„Kai mes kildavome, sakydavome takbir (Allahu akbar), o kai nusileisdavome, sakydavome tasbih (Subchanallah).“⁽²²⁾

Jis neturėtų kelti savo balsų sakant takbir.
Pranašas sakė:

«يَا أَيُّهَا النَّاسُ ارْجِعُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ فَإِنَّكُمْ لَا تَدْعُونَ أَصَمَّ وَلَا غَائِبًا إِنَّهُ مَعَكُمْ إِنَّهُ سَمِيعٌ قَرِيبٌ»

„O žmonės, nesukelkite sau per daug vargo. Tas, į kurį kreipiatės, nėra kurčias ar tolimas. Jis tikrai yra su jumis; Jis yra visa Girdintis ir Artimas.“⁽²³⁾

23

Pageidautina keliauti naktį, ypač jos pradžioje, kaip sakė Pranašas:

«عَلَيْكُمْ بِاللَّجَةِ؛ فَإِنَّ الْأَرْضَ تُطَوَّى بِاللَّيْلِ»

„Kelaukite naktį, nes iš tiesų naktį žemė yra sulankstyta.“⁽²⁴⁾

(21) Perdavė Al-Bukhari, Nr. (2994).

(22) Perdavė Al-Bukhari, Nr. (2993).

(23) Perdavė Abu Davud, Nr. (2571).

(24) Perdavė Ahmed „Musnad“ rinkinyje, Nr. (10771).

24

Pageidautina dažnai sakyti dua kelionės metu,
kaip sakė Pranašas:

«ثَلَاثُ دَعَوَاتٍ مُسْتَجَابَاتٌ لَا شَكَّ فِيهِنَّ: دَعْوَةُ الْمَظْلُومِ،
وَدَعْوَةُ الْمَسَافِرِ، وَدَعْوَةُ الْوَالِدِ عَلَى وَلَدِهِ».

**„Yra trys dua, į
kurias tikrai bus
atsakyta: engiamojo,
keliautojo ir tėvo prieš
savo vaiką.“⁽²⁵⁾**

(25) Perdavė Al-Bazar savo „Musnad“ rinkinyje, Nr. (10068).

Antra: Tyrumas kelionės metu

Keliautojas turi rūpintis savo švarumu,

atlikdamas vudu ir ghushl nuo džanaba (didžiosios nešvaros).

Jei vanduo nėra pasiekiamas

arba jei keliautojas turi tik mažą kiekį vandens, reikalingą maistui ir gėrimui, jis turėtų atlikti tajamum (sausas vudu).

Tajamum atlikimo būdas yra taip:

paliesti žemę rankomis, o tada nubraukti per veidą ir delnus.

Tajamum tyrumas yra laikinas,

kuris tampa negaliojantis, kai vanduo tampa pasiekiamas ir reikia jo naudotis. Jei kas nors atlieka tajamum nuo džanaba ir vėliau randa vandens, **jis turi atlikti ghushl.** Panašiai, jei kas nors atlieka tajamum po tuoletinio poreikio ir vėliau randa vandens,

jis turi atlikti vudu (apsiplovimą). Tai patvirtinta hadise:

«الصَّعِيدُ الطَّيِّبُ وَضُوءُ الْمُسْلِمِ وَإِنْ لَمْ يَجِدِ الْمَاءَ عَشْرَ سِنِينَ، فَإِذَا وَجَدَ الْمَاءَ فَلْيَتَّقِ اللَّهَ، وَلْيَمْسَهُ بِسَرَّتِهِ».

„Švari žemė yra priemonė vudu atlikti musulmonui, net jei jis neranda vandens dešimt metų. Bet jei randa vandens, turėtų bijoti Allaho ir leisti vandeniui paliesti odą (t.y. atlikti vudu).“⁽²⁶⁾

Leidžiama [vietoje pėdų plovimo vandeniui]

braukti pirštais per odines kojines (khufain) pagal Koraną, suną ir Ahl as-suna sutarimą.

Sąlygos braukti per odines kojines:

1.
Yaa b
ytOdinės,
arba
paprastos,
kojinės turi
būti leistini ir
švarūs.

2.
Juos reikia
dėvėti po
vudu, kol dar
galioja.

3.
Turėtų
uždengti
dalį, kurią
būtina
nuplauti
vudu metu.

(26) Perdavė Al-Bukhari, Nr. (1804), ir Muslim, Nr. (1927).

4.

Braukti pirštais galima tik esant mažajam hadas (nešvarumui). Tai nėra leidžiama esant didžiajam hadas arba kai reikia atlikti ghusl.

5.

Braukimas turi būti atliktas per teisėtai nustatytą laikotarpį, kuris yra viena diena ir naktis ne keliautojui bei trys dienos ir trys naktys keliautojui. Pagal teisingiausią nuomonę, šis laikotarpis prasideda nuo pirmo braukimo po mažo hadas ir baigiasi po dvidešimt keturių valandų ne keliautojui ir septyniasdešimt dviejų valandų keliautojui.

Braukimas tampa negaliojantis dėl vienos iš trijų priežasčių:

1. Jei įvyksta kas nors, kas reikalauja ghusl, pavyzdžiui, džanaba, braukimas tampa negaliojantis ir reikia atlikti ghusl.
2. Jei jis nusimauna kojines po braukimo.
3. Praėjus teisėtai nustatytam laikotarpiui, braukimas tampa negaliojantis.

* * *

Trečia: Maldos trumpinimo taisyklės kelionės metu

Maldos trumpinimas kelionės metu yra geriau nei jos pilnai atlikimas.

Tačiau, jei keliautojas pilnai atlieka keturių rakatų maldą (t.y. atlieka keturis rakatus), jo malda yra galiojanti, nors jis nesilaikė pageidaujamo pasirinkimo.

Keliautojas gali trumpinti maldą, kai pravažiuoja visus savo kaimo ar miesto namus,

ir tai yra daugumos islamo mokslininkų nuomonė.

■ Jei jis keliauja po to, kai prasidėjo maldos laikas, **leidžiama ją trumpinti,**

nes jis iškeliavo prieš jos laikui pasibaigiant.

■ **Kalbant apie**

zuhr ir asr

bei

**maghrib ir
iša**

maldų jungimą, tai yra suna keliautojui, kai to reikia, jei jis tęsia kelionę. Jis turėtų daryti tai, kas jam patogiau, nesvarbu, ar tai būtų ankstesnis (takdim), ar vėlesnis (takhir) jungimas.

Jei keliautojas neturi poreikio jungti maldų, jis neturėtų to daryti, pavyzdžiui,

kai jis lieka vietoje ir ketina išvykti po to kai prasidės antrosios maldos laikas, todėl tinkamiau nejungti maldų, nes tam nėra poreikio. Būtent dėl to Pranašas (ramybė ir Allaho palaima jam) nejungė maldų, kai buvo Mina per Atsisveikinimo hadžą, nes tam nebuvo poreikio.

Kalbant apie savanoriškas maldas,

keliautojas gali jas atlikti kaip atlieka ne keliautojas, pavyzdžiui, duha maldą, naktinę maldą (kijamul-lail), vitr maldą ir kitas, išskyrus įprastas papildomas maldas po zuhr, maghrib ir iša, nes suna yra jų neatlikti.

Leidžiama atlikti savanoriškas maldas kelionės metu transporto priemonėje,

pavyzdžiui, lėktuve, automobilyje, laive ar kt. Tačiau privalomoms maldoms reikia išlipti, nebent to padaryti neįmanoma.

Keliautojo malda už ne keliaujantį asmenį yra galiojanti,

ir keliautojas turi užbaigti maldą kaip jo imamas, nesvarbu, ar jis prisijungia prie visos maldos, vieno rakato, ar mažiau. Net jei jis prisijungia per paskutinę dalį prieš taslim, jis turi ją užbaigti. Tai yra teisingiausia nuomonė iš dviejų islamo mokslininkų nuomonių.

Ketvirta: Etiketas grįžtant iš hadžo, umros ar kelionės

**Keliautojas turėtų skubėti grįžti ir
neilginti savo buvimo kelionėje be
būtinybės,**

kaip sakė Pranašas (ramybė ir Allaho palaima
jam):

«السَّفَرُ قِطْعَةٌ مِنَ الْعَذَابِ، يَمْنَعُ أَحَدَكُمْ طَعَامَهُ وَشَرَابَهُ وَنَوْمَهُ، فَإِذَا قَضَىٰ هِمَّتَهُ
فَلْيُعِجِّلْ إِلَىٰ أَهْلِهِ».

**„Kelionė yra dalis kankinimo. Ji trukdo
jums valgyti, gerti ir miegoti. Kai keliautojas
pasiekia savo tikslą, tegul skubiai grįžta pas
savo šeimą.“⁽²⁷⁾**

**Kai jis ketina grįžti į savo šalį, jis
pasako kelionės dua,**

lipdamas į savo transporto priemonę, pridurdamas:

«أَيُّوْنَ تَأْتِيُوْنَ عَابِدُوْنَ لِرَبِّنَا حَامِدُوْنَ».

**„Grįžtame saugiai, atgailaudami kreipiamės į Viešpatį,
garbiname Jį ir šloviname Jį.“⁽²⁸⁾**

(27) Perdavė Al-Bukhari, Nr. (1797), ir Muslim, Nr. (1342).

(28) Perdavė Al-Bukhari, Nr. (4116).

Grižtant iš kelionės pageidautina pasakyti tai, kas autentiškai buvo perduota nuo Pranašo, kad kai tik jis grįždavo iš kovos, hadžo arba umros, jis tris kartus sakydavo takbirą kiekvienoje aukštumoje ir tada sakydavo:

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، أَيُّوْنَ، تَائِبُونَ، عَابِدُونَ، سَاجِدُونَ، لِرَبِّنَا حَامِدُونَ، صَدَقَ اللَّهُ وَعْدَهُ، وَنَصَرَ عَبْدَهُ، وَهَزَمَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ».

„Niekas neturi teisės būti garbinamas, išskyrus Allahą, Vieną, be partnerio. Jam priklauso visa valdžia ir šlovinimas, ir Jis yra Visagalis. Grižtame, atgailaujame, garbiname ir šloviname savo Viešpatį. Allahas įvykdė Savo pažadą, padėjo Savo tarnui, kad pats nugalėtų sąjungininkus.“⁽²⁹⁾

Pageidautina, kad jis, pamatęs savo šalį (ar gyvenvietę), sakytų:

«آيُّوْنَ تَائِبُوْنَ عَابِدُوْنَ لِرَبِّنَا حَامِدُوْنَ»

„Grįžtame saugiai, atgailaudami kreipiamės į Viešpatį, garbiname Jį ir šloviname Jį.“⁽³⁰⁾

kartodamas tai, kol ją pasieks, laikydamasis Pranašo praktikos.

Vyras neturėtų grįžti pas savo šeimą naktį po ilgos laikotarpio be būtinybės, nebent jis juos informuotų apie savo grįžimo laiką, nes Pranašas (ramybė ir Allaho palaima jam) tai uždraudė.

Džabir Ibn Abdilliah (tebūnie Allahas juo patenkintas) sakė:

«نَهَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ يَطْرُقَ الرَّجُلُ أَهْلَهُ لَيْلًا»

„Pranašas, ramybė ir Allaho palaima jam, uždraudė vyrui grįžti pas savo šeimą naktį.“

Priežastis paaiškinama kitoje hadiso versijoje:

«حَتَّى تَمْسُطَ الشَّعِثَةَ، وَتَسْتَجِدَّ الْمَغِيْبَةَ»

„kad moteris su nesutvarkytais plaukais susitvarkytų juos, o moteris, kurios vyras buvo išvykęs, nusiskustų savo intymios vietos plaukus“⁽³¹⁾⁽³²⁾

(30) Perdavė Muslim, Nr. (715).

(31) Perdavė Muslim, Nr. (715).

(32) Perdavė An-Nasai, Nr. (9099).

Kitoje versijoje:

«يَا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ يَطْرُقَ الرَّجُلُ أَهْلَهُ لَيْلاً، يَتَخَوَّنُهُمْ أَوْ يَلْتَمِسُ عَثْرَاتِهِمْ».

„Allaho Pasiuntinys, ramybė ir Allaho palaima jam, uždraudė vyrui ateiti pas savo šeimą naktį, abejodamas jų ištikimybe ar bandydamas persekioti jų klaidas.“⁽³³⁾

**Pageidautina, kad grįžtantis iš kelionės
pirma apsilankyti artimiausioje mečetėje
ir atlikti du rakatus,**

laikydamasis Pranašo praktikos.

(33) Perdavė Muslim, Nr. (2428).

Pageidautina keliautojui, grįžusiam iš kelionės, parodyti gerumą savo šeimos vaikams ir kaimynams bei būti maloniam,

kai jie ateina pasitikti jo. Ibn Abas (tebūnie Allahas juo patenkintas) pasakojo: „Kai Pranašas, ramybė ir Allaho palaima jam) atvyko į Meką, Banu Abd Al-Mutalib jaunieji berniukai atėjo pasveikinti jo, Pranašas nešė vieną priekyje, o kitą ant nugaros. Abdullah Ibn Džafar (tebūnie Allahas juo patenkintas) sakė:

”كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا قَدِمَ مِنْ سَفَرٍ تُلَّقِيَ بَنَاءً، قَالَ: فَتُلْقِي بِي وَبِالْحُسَيْنِ أَوْ بِالْحُسَيْنِ، قَالَ: فَحَمَلْتُ أَحَدَنَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَالْآخَرَ خَلْفَهُ حَتَّى دَخَلْنَا الْمَدِينَةَ.”

„Kada tik Pasiuntinys, ramybė ir Allaho palaima jam, grįždavo iš kelionės, jis būdavo pasitinkamas mūsų: manęs ir Al-Hasan, arba Al-Husain. Jis nešdavo vieną iš mūsų priekyje, o kitą ant nugaros, kol įeidavome į Mediną.“⁽³⁴⁾

Padovanoti yra pageidautina, nes tai nuramina širdis ir pašalina pyktį tarp žmonių. Pageidautina priimti dovanas ir padėkoti ar duoti kažką mainais,

o jas atsisakyti be teisėtos priežasties yra nepageidautina. Todėl Pasiuntinys sakė:

«تَهَادُوا وَتَحَابُّوا».

„Dovanosite vieni kitiems, mylėsite vieni kitus.“⁽³⁵⁾

Dovanos yra priemonė skatinti meilę tarp musulmonų.

(34) Perdavė Al-Baiḥaki „As-sunan al-kubra“ knygoje, Nr. (11946).

(35) Perdavė At-Tabarani „Al-Ausat“ knygoje, Nr. (97).

Kai keliautojas grįžta į savo šalį, pageidautina apsikabinti,

kaip pranešta nuo Pranašo (ramybė ir Allaho palaima jam) kompanjonų, kaip pasakė Anas (tebūnie Allahas juo patenkintas):

**„Kai jie susitikdavo, jie
paspausdavo rankas, o grįžę iš
kelionės, vieni kitus apkabindavo.“⁽³⁶⁾**

Tebūnie Allaho palaima ir ramybė mūsų Pranašui Muchammedui.

(36) Perdavė Al-Bukhari, Nr. (3116), ir Muslim, Nr. (100).

Turinys

Kelionių etiketas ir taisyklės	2
Pirma: Keliavimo etiketas	3
Antra: Tyrumas kelionės metu	1 7
Trečia: Maldos trumpinimo taisyklės kelionės metu	2 1
Ketvirta: Etiketą grįžtant iš hadžo, umros ar kelionės	2 5

HADIYAH
HAJI & MU'TAMR'S GIFT

هدية
هدية الحاج والمتممر

www.hadiyah.org.sa